

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ἰδιοκτήτης : Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ἀρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συντρομὴ χρονιδική : Γιὰ τὴν Ἑλλάδα δρ. 10. Γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ φρ. χρ. 12 50.— Γιὰ τὶς ἐπορχίες δεχόμεστε καὶ τριήμερες συντρομῆς (3 δρ. τὴν τριημέρην).—Κανένας δὲ γράφεται συντρομητὴς ἂν δὲν προπληρώσει τὴ συντρομὴ τοῦ **Γιὰ τὸ 1913** ἡ συντρομὴ ὁρίστηκε σὲ 20 δρ. φρ. τὴ χρονιά.

20 λεπτά τὸ φύλλο.—Τὰ περασμένα φύλλα πουλιούνται στὸ γραφεῖο μας διπλὴ τιμῇ.

Βρίσκεται ἐστὴν Ἀθήνᾳ σ' ὅ, α τὰ κιάσκια καὶ στὸ βιβλιοπωλεῖο Βασιλείου (ὁδὸς Σταδίου 12)

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

ΜΕΡΙΚΕΣ σκέψεις ποὺ μᾶς γέννησε τὸ ἄρθρο τοῦ Γιαννινοῦ — καὶ παρακαλοῦμε τὸ φίλο μας μὴν τὶς πάρει καὶ αὐτὲς γιὰ «συστηματικὴ καταδίωξη» ποὺ κάνει στὰ ἄρθρα του ὁ «Νουμάς»:

Φιλεργάτες βοήθη μέσα στὴ Βουλὴ ὁ Βενιζέλος — φιλεργατικά φέρθηκε. Δημοκόπους βοήθη — Δημοκοπικὸ τὸ φερσιμὸ του στὰ ἐργατικά ζητήματα.

Ἄν εὗρισκε γνήσιους ὁργανωμένους σοσιαλιστές, λέτε νὰ μὴ φερόντανε σοσιαλιστικὰ δεικτά :

Συνειθίσαμε, βλέπετε, νὰν τὰ ζητάμε πάλι ἀπὸ τὸ Βενιζέλο ὅλα—ἀκόμα καὶ τὴν ὁργάνωσή μας τὴ σοσιαλιστική.

Σιγὰ σιγὰ θὰν τοῦ ζητήσουμε νὰν μᾶς κατεβάσει καὶ τὸ φεγγάρι. Καὶ μόνο νὰ μὴν ξινατᾷει τὸν κ. Θεοδορόπουλο στὸ συνδυασμὸ του δὲ θὰν τοῦ ζητήσουμε.

Καὶ νὰν τὸ δεῖτε. Ὑστερ' ἀπὸ ἓνα δυὸ ἢ καὶ περισσότερους μῆνες θάχουμε ἐκλογές. Ὁ Βενιζέλος θὰ ζητήσει, ὅπως ζήτησε καὶ τὴν ἄλλη φορὰ, ἀπὸ τὰ ἐργατικά σωματεῖα νὰν τοῦ ἐποδείξουν ἓναν ἀντιπρόσωπό τους γιὰ νὰ τὸν πάρει στὸ συνδυασμὸ του. Καὶ τὸν ὑποψήφιό τους, τὰ ἐργατικά σωματεῖα, τὸν ἔχουν ἀπὸ τώρα ἑτοιμο. Νά, ὁ κ. Θεοδορόπουλος. Ἐπαγέ τον, ἂν θῆς μέλιστα δὸς του καὶ κανένα χωτοφυλάκιο.

Καὶ πρέπει νὰ χρωστάμε χάρη — ἐμεῖς τουλάχιστο τοῦ τὴ χρωστάμε—ποὺ δὲ μᾶς τὸν ἔχρισε ἀκόμα τὸν κ. Ἐπιτηδεόπουλο καὶ Ὑπουργό. Γιατὶ δὲν εἴτανε καθόλου δύσκολο νὰν τὸχουμε πάθει ἀπὸ πέρσι καὶ ἀπὸ πρόπερσι καὶ αὐτὸ τὸ κακό.

ΑΗΔΕΣΤΑΤΗ αὐτὴ ἡ συστηματικὴ πολεμικὴ ποὺ κάνει, μέρες τώρα, τὸ «Σκρίπ» κατὰ τοῦ κ. Μαρκαν-

τωνάκη. Ἰσάμε τώρα εἴχαμε εἰκοσμία χωροτὰ τοῦ Πάπ που μᾶς τὸν παρουσίαζαν τὸ χριστιανὸ γιὰ πολυφωγία. Τώρα ἀρχίνησε καὶ τὸ «Σκρίπ» νὰ μᾶς παρουσιάζει κάθε μέρα καὶ ἀπὸ μιὰ σκανταλώδικη ἐπέμβασή του στὴ δέινα καὶ στὴν τάδε δημόσια ὑπόθεση, καὶ νὰ μὴν ἐννοεῖ νὰ σταματῇ με ὅλες τὶς διαφενεσες ποὺ γίνονται καὶ με ὅλες τὶς καταγγελίες.

Γιατὶ τὸν κυνηγάνε ἔτσι τὸ χριστιανό ; Γιατὶ ξεμεταλλεύεται τὴ θέση του σιμὰ στὸν Προθυπουργό ;

Μπά ! Ἄλλος εἶναι κείνος ποὺ ξεμεταλλεύεται μιὰ τέτια ἐμπιστευτικὰ θέση καὶ κάνει τὶς δουλίτσες του καὶ γύνει τὸ φαρμακάκι του, ὅπου μπορεῖ, γιατί ἔχει περισσὸ φαρμάκι στὴν ψυχὴ του καὶ βυῖχε τὴν εὐκαιρίᾳ τώρα νὰν τὸ ξοδιάζει.

Μὰ αὐτὸς ὁ ἄλλος, βλέπετε, εἶχε νῆμα φίλος με τοὺς δημοσιογράφους καὶ νὰ ξέρει νὰν τοὺς κολακεύει —καὶ γιὰ τοῦτο ὅλες τὶς μπόρες τὶς παίρνει ὁ Μαρκαντωνάκης.

ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΟ, παιδιά, ὄχι μόνο καὶ ὄχι ὅλο ποιήματα νὰ μᾶς στέλνετε. Τὸ ταχυδρομεῖο, ξέρετέ το, δέχεται καὶ περὶ καὶ μπορεῖ ἀξιόλογα νὰ μᾶς τὰ φέρει στὸ γραφεῖο μας.

Δὲ γράφετε καὶ τίποτα οὐσιαστικώτερο ; Δὲ μᾶς δείχνετε τὶς σκέψεις σας, ὅ νέοι, τὶς ἰδέες σας, τὰ ἰδανικά σας, ποὺ τόσο τὸ λαχταροῦμε ; Τόσα ζητήματα ἀνάβουν καὶ κορρώνουνε γύρω μας καὶ κανένα ἀτ' αὐτὰ δὲ σᾶς συγκινεῖ ; κανένα δὲν κεντρίζει τὴ σκέψιν σας ;

Τὴ διαμαρτυρήσῃ αὐτὴ ἀναγκάζομαστε νὰ τὴν κάνουμε γιατί μᾶς πορπαίνεσαν πάλι οἱ στίχοι καὶ τὸ κηλᾶθι τοῦ γραφεῖον μας κιντυνεύει νὰ γίνει σωστὴ Ἀνθολογία.

Ο ΠΑΛΑΜΑΣ ἔτσι τραγουδοῦσε τοὺς ἀσημένιους γάμους τοῦ Βασιλιᾶ μας :

*Στὴν ἀσημένια Σουγιορτὴ πάω τὴ χρυσὴ κορώνα,
προφῆτες τὴν παράγγειλαν, τὴ σκάλισαν τεχνίτες,
ἡ Πόλη τὸ σπαθὶ κ' αἶψ' ἡ Ἀθήνα τὸ κοντύλι
με τὴν Ἑλλάδα ἀθάνατη καὶ με τὸν Κωτταντίνο.*

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

(Ἀπὸ τὴν «Ἀκρόπολη» τῆς Πέμπτης)

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ αὐτὴ ἡ φιλαθρωπία τῶν μπακάληδων, τόσο συγκινητικὴ ποὺ σοῦχονται δάκρυα στὰ μάτια.

Δὲν πρέπει, λέει, νὰ κλείνουν τόσο πολλὰ ὄρεα τὰ μπακάλικα, γιατί τὰ μπακαλόπουλα ρεμπτελεύουνε, «φθείρουν τὴν ὑγιάν τους, χάνουν τὴν ἠθικὴ τους, καταστρέφονται.

Καὶ αὐτὴ, ἡ ἡλιθία ἡ Πολιτεία, ἴσια ἴσια γιὰ νὰ ξεσκαλώσει τὰ μπακαλόπουλα, νὰν τὰ σώσει, νὰν τ

κάνει ανθρώπους κι αυτά, σκάρωσε τὸ νόμο «τῶν ἐρσίμων ὥρων» — πού λένε.

Τί ἡλιθιότητα, ἀλήθεια! Ἄν ἤθελε νὰ κάνει καλὸ στὰ μπακάλοπουλα, ἔπρεπε νὰ διατάξει νὰ δουλεύουνε νύχτα μέρα τὰ μπακάλικά, γιατί πίνουν καίτου αὐτὸ ζητάνε οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Περαιῶτες; μπακάληδες μὲ τίς διαμαρτυρίες τους πού δημοσιεύουνε τοῦτες τίς μέρες στὶς ἐφημερίδες.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γραμμή Πειραιῶς — Κηκλάδων

Γραμμή Πειραιῶς — Ἀλεξανδρείας

Τὸ μὲ διπλοῦς ἑλικας καὶ μηχανὰς ἀφλάσ ου ισχυρίσας πηλυτελείας καὶ ἰσέως θαλαμηγὸν ἀερόπλοιον ΕΣΠΕΡΙΑ ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς (Πορταλί Τροχίτα).

Ἐκαστὴν ΠΕΜΠΤΗΝ, ὥραν 10.30 μ. μ. διὰ Σέρον, Τήνον, Ἀνδρον καὶ Κόρθιον.

Ἐκαστον ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ὥραν 3 μ. μ. διὰ Ἀλεξανδρείαν διὰ περαιτέρω πληροφροῦς ἀπευθυντέον:

Ἐν Ἀθήναις. Γραφεῖα Γεν. Διευθύνσεως, ὁδὸς Ἀπελλοῦ ἀριθ. 1 καὶ εἰς τὰ Πρακτορεῖα ταξιδίων κ. κ. Θωμᾶ Κοῦκ καὶ Υἱοῦ, Ἀδελφῶν Γαλιόμαν καὶ Σ. Σωγιάδου, (πλητεῖα Συν ἄρμετο) καὶ Ἰωάν. Ρέντα (πλητὸν ἡλεκτρικὸν σταθμὸν Ὀμ. τοῖας).

Ἐν Πειραιῇ. Γεν. Πρακτορεῖον, ὁδὸς Φύωνος, 11, (ὑποθὲν Ἀγίας Τριδος).

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Μ. Π. Σαλβάνη ν, ὁδὸς Ἀντωνιάδου, 1. (Ἐκ τοῦ Πρακτορεῖο ν)

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ 2 1)2 0)0 1912

Η ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ἐπενθυμίζει εἰς τοὺς κατόχους προσωρινῶν Τίτλων ἐκδόσεώς της ἐγγραφῆς εἰς τὸ Λαχειοφόρον Δάνειον Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τῶν 2 1)2 0)0 1912, ὅτι τὴν 30 Ὀκτωβρίου λήγει καὶ ἡ νέα χορηγηθεῖσα παράτασις διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ ὑπολοίπου αὐτῶν καὶ δηλοῖ ὅτι πέραν τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας θέλει θεωρεῖ αὐτοδικαίως ἀκύρους τοὺς προσωρινοὺς Τίτλους τοῦ ὡς ἄνω Λαχειοφόρου Δανείου, ἐκτὸς ἐκείνων ἀπέναντι τῶν ὁποίων ἔχουνσι καταβληθῇ τὸ ὀλιγώτερον δραχμαὶ 15—ἐκτὸς τῆς προκαταβολῆς τῶν δραχμῶν 16—δι' ἑκαστον Τίτλον καὶ διὰ τοὺς ὁποίους χορηγεῖται παράτασις ἐνὸς ἔτους εἰσέτι, ἤτοι μέχρι τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1915 ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ἐν τοῖς προσωρινοῖς ἀναγραφομένους ὅροις, πέραν τῆς ὁτοίας καὶ οὗτοι θέλουσι θεωρηθῇ ἀκύριοι ἐφ' ὅσον κατὰ τὸ διάστημα τῆς νέας αὐτῆς προθεσμίας δὲν θέλουσιν ἐξοφληθῇ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ὀκτωβρίου 1914.

Ὁ Διευθυντὴς

Δ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ

ΤΩΡΙΝΑ ΚΑΙ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ

ΤΟ ΚΑΣΤΕΛΙ ΤΗΣ ΦΥΛΗΣ

...Θρασυβούλο; ὀρμηθεὶς ἐκ Θηβῶν, ὡς οὖν ἐβδουμήζοντα, Φυλὴν χωρίον καταλαμβάνει ἰσχυρόν...

Ξενοφώντας Ἑλληνικά Β. II. Κ. IV.

Ἐνα πουργὸ ἀπ' τ' ὀρμητήρι μας ξεκινήσαμε — ἀπ' τὸ μοναστήρι τῶν Κλειστῶν πού στὸ φρούδι μιᾶς ρεματιάς εἶναι χτισμένο χρόνια καὶ χρόνια τώρα καὶ πού οἱ γύρα βουνοκαρφούλες τῆς ἐλαιοπλουμισμένης Ὀξιάς, ἡ Καλιακούδα κ' ἡ Πλαγανὰ τοῦ ρίχνουνε ὀλίγη μερίς τὸ ὄροσο τῶ δεντρώων καὶ πού οἱ σπῖνοι, τὰ γαρδῆλια, τὰ λούγαρα τὰ καναρινόχρωμα, τὰ φανέττα κ' οἱ ἀγρονόκαλες καρδερῖνες τοῦ πλέκουνε γύρω οὐράνιους ὕμνους ἐνωμένους πού καὶ πού μὲ κάνα ψαλτήρι τοῦ Πάτερ Νέσφυτου γιὰ τοῦ Πάτερ Κύριλλου — καὶ γιὰ τὸ Καστέλι τῆς Φυλῆς τραβήξαμε.

Μιὰν ὥρα ἀλάργα ἀπ' τὸ Μοναστήρι στυλώνονται τὰ ρέπια τοῦ Καστελίου πού ἄλλοτε — σὲ περασμένα χρόνια, στὸ 403 π. Χ. — ὁ γύπας εἶχεν ἀπλώσει τίς φτεροῦγες του πάνω του καὶ ὁ ὀρόλοπας εἶχεν ἀδρόχυμιζε νὰ τὸ τωριάσει.

Μόλις σκάσαμε στ' ἀψήλωμα εἶδαμε τὰ ὀλόλευκα ρέπια τοῦ Καστροῦ τῆς Φυλῆς νὰ στηλώνονται ἀνάμεσα Ὀξιά καὶ Κιθαίρωνα — τριγυρισμένα ἀπὸ βυθιρέματα φαράγγια κ' ἀπὸ σωρὸ σωρὸ βουνοκόρυφα καὶ παίρνοντας ἔτσι ἀμέσως στὴ ματιὰ τῆ θέσις Φρουρίου ἀκατάλυτου. Ζυγώσαμε καὶ τὰ πελώρια τετράγωνα λιθάρια ἀπὸ σιμὰ ἀγναντέψαμε καὶ τοὺς τετράγωνους πύργους θαμάξαμε.

Θαρρεύσαμε πὼς σ' ἐκκλησιὰ θὰ μπαίναμε καὶ τὰ καπέλλα στὰ χέρια κρατήσαμε καὶ σιγὰ-σιγὰ σὰν κατὰ σκοποὶ ἀπὸ ἴνα γκρέμισμα τραβήξαμε γιὰ τὰ κατὰφυχα τοῦ Καστελίου. Σιγὰ — νὰ δοῦμε προσμένναμε τὸ Θρασυβούλο μὲ τοὺς 70 λεβέντες μέσ' στὴν καρδιά τοῦ Καστροῦ νὰ μπαλεῖ μὲ τὴν ἀντίκρου ἐκπλωμένη στρατιά τῶν 30 Ὑρρανῶν!

Μ' ἀντὶς γιὰ τέτια πού νεϊρέμαστε, δυὸ ἀμούστακους γιδάρηδες ἀκουμπιμένους πὰ' σὲ σγουρομάλλικες γίδες ἀντικρύσαμε. Ξεπετάχτηκαν τὰ εὐγενικὰ παιδιὰ καὶ πρόθυμα γιὰ κάθε πληροφορία εἰνέουσιν καὶ καλοσωρίσματα ξεφεύγανε ἀπὸ τὰ χεῖλια τους καὶ γλυκοκουθεντιάσματα.

Κι' ὁ Γιαννακὸς ὁ γιδάρης μᾶς ἔλεγε πὼς ἐκεῖν ἡ γίδα, ἡ μυριδερὴ μὲ τὰ γαϊτανάδια τ' ἀπτρα στὰ μοῦτρα της — ἡ Γκόςσα, ντέ! — εἶν' ἡ ἀγαπημένη του. Κι' ὁ Γεώργης μᾶς ἔλεγε κοιτώντας μας: στὰ μάτια πὼς ἐκεῖν ἡ γίδα ἡ μισὴ κόκκινη — μισὴ μαύρη — ἡ Μπάρτζα, ὁ Γιαννακὸ! — εἶν' ἡ φιλενάδα του.

Καὶ γελοῦσαν πού τοὺς ρωτούσαμε γιὰ τίς γίδες

και γινόντουσαν ξάφνου σεβαροι και σκεπτικοί σαν τους άρρωτήσαμε για το Καστέλι και πως γκρεμίστηκε.

— Άπό κανόνια! κρόξανε με μία φωνή.

— Χμ! έμένα — λέει ο Γιαννακός — μεύλεγε ο παπούλης μου — Θιός σχωρέστηκε — πως τα κανόνια τάχανε στήσει εκεί άντικρύ, στην Πετρίτσα — έτσι παρονοματίζεται εκείνη ή βουνοκορφή — τη γλέπεις; κεί πούν' τα δυό έλλατα κατά το ήλιόσκασμα...

— Όχι! έμένα μουπ' ή Βάβα μου πως τα κανόνια τάχανε στήσει — ξαγνάντια μας, κεί στο κορυφωδόνι, στο Στράτι.

Κ' έμεις γελάγαμε, κι' αυτοί μās θωρούσανε μ' άνογχοτό στόμα λές και περιμένανε από μās να τους πούμε ποδ' χανε στήσει τα κανόνια, στο Στράτι για στην Πετρίτσα. Μά μεις, δέν τους σβήσαμε την παράδοση με μία σκετώστρα λέξη. Την άφίσαμε να τραδήξει την εξέλιξη της άπ' το παπού το στόμα σ' άγγονιού, έστω και στραβή. Κάποτε θά ξεκίνησε κι' αυτή άφεγάδιαστη, μά τώρα σύφωνα με την πρόοδο έπρεπε να χανε στήμένα οι 30 Τύρανοι άγνάντια στο Θροσύ — δουλα κανόνια! (*)

Κι' έμεις κάστρα καινούργια βλέπαμε μπροστά μας παύ τα θεμέλια τους ποτίστηκαν μ' άλικον αίμα — και φέρναμε το Σαραντάπορο και το Σιδερόκαστρο, και

(*) Χωρίς να θέλει κανένας να κάνει το Λογογράφο βλέπει στα λογόλογα αυ ά των γυδώριδων πως κρύβεται μέσα τους μία κλωστή της Παράδοσης. Το Στράτι κ' ή Πετρίτσα πέρνοντας Ν.-Α., είναι το μέρος ποδ' χανε πιάσει οι 30 Τύρανοι όταν ήρθανε άπ' την Άθήνα για να διώξουνε το Θρασύβουλο ποδ' χανε πιάσει το Κάτιρο της Φύλης. Κ' ύστερα άνατολικά πέφτει και ή Κροία Πύλη του Κάστρου. για να παρουσιάζει ό έχτρος π' ό μίμει στους ύπερασπιστές τη δεξιά πλευρά ποδ' σκουτάρι δέν την προφυλάει.

βλέπαμε το χέρι του χρόνου να κλώθει γύρω τους τη παράδοση. Πάντα ο Ρωμιός ένα κάστρο πρέπει να χή άγνάντια του ντυμένο μ' έλα τα ύφάδια της άντρειωσύνης για ν' άντρειεύει ή ζωή του.

Το Άργυρόκαστρο — το Καστέλι της Φυλής — κρατάει ακόμα την παράδοσή του και τη σκορπάει στους Χασιώτες μά και των καινούργιων κάστρων οι παράδοσες βγαλμένες άπ' το στόμα, ποιός ξέρει, πιας κυραμάννας ή κυραφέντη, θά διοχετεύουν στις ψυχές των κατοπινών γενεών την παληκαριά, την άντριασύνη της έωμαίικης φυλής.

Μοναστήρι Κλειστών,

23 IX 913.

ΠΑΝΟΣ Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΑΡΚΟΣ ΛΥΡΗΑΙΟΣ. — Μή ντ' έπεςαι για καμιά σου πιάση ποδ' είναι σύμφωνη με τη Φύση, και ποτέ μη φοβάσαι κρίσεις και έπίκριτες. Όπου ή Τιμή σε σπρώχνει να πής ή να κάμεις κάτι, μήν άρνήναι ή γάμη των άλλων. να σε έμποδίτη. Τράβη ίνα έμπρός στο στενό μονοπάτι, ακολουθώντας το δικό σου και το κοινό καλό.

ΤΗΣ ΓΙΑΠΩΝΕΖΑΣ ΣΕΙΡ' ΣΕΝΑΙΟΝ. — Ό καλός ό ποιητής κατέχει όλη την ποίηση των περασμένων γενεών της φυλής του.

ΙΛΑΣ. — Πήγαυε στα δημόια τραγούδια, σ ή δημοτική έχνη και στη χωρική και τη λαϊκή ζή για νάβρεις τη γλώσσα σου και την ψυχή σου, και μ' αυτά τα έφόδια, αν έχεις όρμη μέσα σου και φήσημα, θα πιάσεις ό,τι θέλεις, παράδοση και πολιτισμό, και αλήθεια και φιλοσοφία.

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

ΤΑΧΕΙΑ ΓΡΑΜΜΗ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Το ταχύπλοον Έλληνικόν Θαλαμηγόν

“ΠΑΤΡΙΣ”.

άναχωρήσει εξ Ηεραίων μέση Καλαμών — Πατρών κατ' εφθεϊαν δν Ν. Ύό. ενν την 22 Οκτωβρίου.

Έπίσης το μέγα έλληνικόν ατμόπλοον

“ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ”.

άναχωρήσει εξ Καλαμών — Πατρών κατ' εφθεϊαν διά Ν. Ύό. ενν την 4 Νοεμβρίου.

Δι' έπ' όύτας, ειδικήν και προσηνέω πληροφορίας άπειθυνέον :

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ : Ηρακλειόν Έθν. Ατμοπλοία; όδός Άπελλού Ι. Άρ.θ. τηλ. 320.

ΕΝ ΠΕΡΙΦΑΙΕΙ : Γενικόν Ηρακλειόν Έθν. Ατμοπλοία; τη: Έλλάδος, όδός Φίλωνος άρ. 44 (ύπ' όνομα Άγίας Τριάδας). Άρ. τηλ. 127.

Οι θέλοντες να άναχωρηθώ θέτεις άνάγκη να δηλώσει εγκαίρως εις τα Κεντρικά Ηρακλειόνα της Ηεραίας και εις αυτούς κατά τόπους άνεγνωρισμένους αντιπροσώπους.

Ύποστηρίζοντες τα Έλληνικά άτμόπλοια ύποστηρίζετε τη Σημαίαν της, μεγαλύνετε τη Πατρίδα σας.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ε ΚΑΡΑΠΑΝ ΓΙΩΤΗ : «ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ».
 Ἀθήναι 1914. Ὁ κ. Καραπανγιώτης, στή σύντομη αὐτή οικονομολογική μελέτη του κρίνει τὰ ἐργατικά νομίσματα τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ συγκρίνει τὸ δικό του. Κράτος μὲ τ' ἄλλα, τὰ Ἑθνοπαῖα, ἀναπορίτως πρὸς τὸ σπουδαῖον ζήτημα τῆς ἀσφάλειας τῶν ἐργατῶν, οἱ παθὰ νομὲς στὴ δουλιὰ, ἢ ἀπὸ γερατειὰ ἀνιγάζονται νάλοτραβηχοῦνε.

Τὸ συμπέρασμα τῆς μελέτης τοῦ δ. κ. Κ. τὸ συνοψίζετο σὲ σύντομο τοῖτον ἐπίλογο :

«Σκ πὸς τῇ μελέτῃ μας ἦτο νὰ ἀποδείξωμεν τὰς ἀτελείας καὶ τὰ ἐλλειπεῖς οικονομικῶς βιάσει, τῶν ἐργατῶν Νομοσχεδίων, ὅπως θὰ παροῦσις οὐδὲν προσέω, στὴ Βουλὴ. Οἱ ἐργατικοὶ δὲ αὐτοὶ Νόμοι, ὅς, καὶ πολλὰ ἄλλα προστατευτικὰ ὑπὲρ τοῦ ἐργάτου μέτρα (Κανονισμοὶ, ὥρων ἐργασίας, ὑμεινοὶ ὁροι, νομίη ἀναγνώρισις, ἐργατικῶν συνδέσμων καὶ σωματείων κ. λ.) ἀποτελοῦν μέρος τῆς προγράμματος τοῦ Σοσιαλισμοῦ τοῦ Κράτους καὶ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ φιλελευθωρικὰ μέσα ποὺ μεταχειρίζεται σήμερον ὁ καπιταλισμὸς καὶ ἐπομένως καὶ τὸ Πολίτευμα τὸ ὅτι εἶναι ἐνδύμα τοῦ κοινωνικοῦ ὁργανισμοῦ, διὲ νὰ διτηρηθῇ ὁ Κεραυόλοχος αὐτὸν σύστημα.

Μὲ ὅλα ὅμως αὐτὰ δὲν νικίζουμε οἱ εἰσὶν τὸν νὰ ἰσχύῃ ποτὲ συμβιβαστικὸ ἔδιον καὶ κοινότης συμπεριόντων μεταξὺ ἐκείνου ποῦ ἐκμεταλλεύεται τὴν πολλοὺς ὅπως θέλει, καὶ ἐκείνου τὸν ὁποῖον ἀσφαλίζει ἡ πείνα νὰ δέχεται παθητικῶς τοὺς ὅρους τῆς ἐκμεταλλεύσεως. Γι' αὐτὸν τὸν λόγο ὅλας τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις καὶ τοὺς προστατευτικὸς Νόμους γιὰ τὴν ἐργασία τοὺς δεχόμεθα μ' ἐυχαρίστησι μόνον διότι θὰ μᾶς χρησιμεύουν ὥς ὅπλα ἐναντίον τῶν ἰνιτιάων. Αἱ μεταρρυθμίσεις αὗται ἀπὸ τὰς σωματικῶν τὴν μεγάλῃ κοινωνικὴ ἐπανάστασις ποῦ θὰ γίνῃ ὡς θοὴν τοῦαν ὡς περισσύτερ ν εἶς τὴ πάλιν ἐνθ' συγχρόνως σχηματίζουσιν ἀνθρώπους ἰσχυροτέρους γιὰ τὸν ἀγῶνα.

Ὁ Σοσιαλισμὸς θὰ καθιερωθῇ τὴν κοινωνικὴ ἀδικαταστασι τῶν ἀδικουμένων, βιαιοῦμενος ἐπὶ τὸν δόγμα ποῦ καθορίζει οἱ στήν ἐργασία ὁ καθένας, πρέπει νὰ προσφέρῃ **μόνο ὅ,τι χρειάζεται** γιὰ τὴν κοινωνικὴ ἰσορροπία, ὁ δὲ σκοπὸς ὁ κοινωνικὸς δὲ πρὲ εἶναι ἡ ἀπερὸριστη τίσις νὰ ἀποδοῖμε ἀπὸ τὸ ὅ, ὅμοιο τὸ μέγιστον τῶν σωματικῶν καὶ διανοητικῶν του δυνάμεων. Τούναντιον πέπει νὰ προσπιδοῖμε νὰ ἐλαττώνομε τὸν χρόνον τῆς ἐργασίας γιὰ νὰ μείνῃ περιθώριος καιρὸς ἐλεύθερος δὲ ὁνδικῶς καὶ διανοητικῶς ἀπολαύσεις.»

Καὶ μὲ παρατήρησι. Ὁ κ. Καραπανγιώτης, εἶναι δημοτικιστὴς, καὶ ἀπὸ τοὺς λίγους μίλις ποῦ με ἀγίτη ἡ ἡθική πασιολογούσιν τὴν ἀγῶνα καὶ ἐνδιεφέρνουνται φανταστικὰ γιὰ τὸ ζήτημα. Γιατί λοιπὸν καὶ τῇ μελέτῃ τὴν αὐτὴν δὲν τὴν ἔγραψεν ἡν καθήκον δημοτικὴ, μὰ τὴν ἔγραψε σὲ τέτια μισοδημοτικὴ; Φοβότανε τὸν, δὲ θὰ διαβασεῖ;

Ἄν καὶ ὁ φόβος αὐτός, σὴν ἱερὰ μίλις, εἶναι ὁλωιδόλου χιμαϊρικὸς, καὶ πραγματικὸς νῆνε, ἐμὲ εἶχαμε καὶ ἔχομε χρῆς νὰ μὴν τὸν λογιζόμε κατὰ λου, μὰ τὸ ἐναντίον, νὰ πισκίζουμε κάθε ἐργασία μας, ἀκόμα καὶ σὰ δὲν

εἶναι φιλοσοφική, νὰ τὴν προσφέρουμε σὲ δημοτικὴ γραμμένη, εἶνα ἴσια γιὰ νὰποδείξουμε ἔξδν ἀπὸ τὴν πίστη μας, καὶ τὸ ὅτι ἡ δημοτικὴ μας, εἶναι ἱκανὴ νὰ μιῇσει, καὶ ὁμορφα μίλις, γιὰ ὅλα τὰ ζητήματα. Μόνον ἔτσι θὰ προόψει ὁ ἀγῶνας.

Τ.

Π. BERGSON : «Τὸ γέλωτος», με ἀφρ. Ν. Καζιντζάκη (Φιλοσοφικὴ καὶ Κοινωνιολογικὴ Βιβλιοθήκη Φέξη), 1914, δρ. 3.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. **Λ. Ποῦ**. Γραφήκα ε ἀρχεὶα καὶ γράφονται ὁλοένα. Τὰ ὀνόματά τους, καθὼς ὀρίζει ἡ **ὁλῶση**, θὰ δημοσιεύσιν τὸν ὑπὲρ αὐτὸς 10. τοῦ Δεκεμβρίου ποῦ τελειώνει ἡ προλεσμία. Ὁ κ. Δ. Π. Περροκόλλινος ποῦ σὲντρεξε μὲ ἐγῆτη πᾶσα τὸ Νομικὸν μὰ δῆλωσε μὲ γράμμα τοῦ ποῦ θὰ ἰλερώει, γιὰ τὸ 915, 46 σελήμας, (δρ. 920), καὶ ὁ φίλος Στέφ. Γρανίσιος, 3 (δρ. 60). — κ. **Κ. Γ. Κέρκυρα**. Καλὰ εἶναι, μὰ θὰ προτιμοῦμε νὰ μᾶς στείλῃς ἄλλα, ἀπὸ α καλότερα. — **Καρδιοφίλλης**. Νὰ γράφῃς. Νὰ γράφῃς. Ἦχεις τὴ φλέβα. Σιγὰ σιγὰ, μὲ τὸν καιρὸ, θάποχτήσεις καὶ τὴν τέχνη. Τί; ; δὲ εἶναι γιὰ πέταμα, μὰ προτιμοῦμε νὰ πρὸς οφανερωθεῖς μὲ κάτι ποῦ καλὸ. Ἐμπρὸς λοιπὸν! Δουλεῖα καὶ μελέτη καὶ θὰν τὸ καταφέρῃς. — κ. **Μ. Ὁπ**. Ἀχὼ ἔχεις σ' ὁ γράφῃς, μὰ ἀνάγκη νὰ μᾶς στείλῃς; μὰ δὲν στροφῆς ἀπὸ τὸ προτάτο, καθὼς καὶ ὀνομά σου γιὰ τί — ἔχεις; — βρισται δὲ κατὶς μεγάλος φίλος μας καὶ ἀκόμα μεγαλύτερος φαρσὲρ καὶ τρένομε μὴτως πέσομε καὶ πάλι θύματα τῆς φαρσομανίας του. Ὅποιος; καὶ σὲ κουρκοῦτι κτλ. — κ. **Ν. Ι. Στάθ**. Ἡ Ἀήλωση; τὰ ξηγᾷ ὅλ' αὐτὰ. Ὡς ὅσο, γιὰ λόγου σου, μπορεῖ νὰ γίνῃ αὐτὸ ποῦ γράφῃς. Ὡς στείλε μας, ἢ θές, τὴ διεύθυνσίν σου.

ΥΠΕΡΟΚΕΑΝΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΣΦΟΤΑ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Συνετὴ ἀποφάσεις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τῆς Ἐταιρίας, προσκαλοῦνται οἱ κ. κ. Μέτοχοι εἰς Ἐτακτὸν Γενικὴν Συνέλευσιν τὴν 6.ην Νοεμβρίου ἔ. ἔ. ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 4 μ. μ. ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἐταιρίας, ὁδὸς Ἀπελλοῦ ἀριθ. 1.

Θέμα τῆς ἑκτάκτου Γενικῆς Συνελεύσεως ἔσται :

Περὶ τῆς ἐγκρίσεως τῆς καταστάσεως τῶν ἀτμοπλοίων «**Θεμιστοκλῆς**» καὶ «**Ἀθῆναι**» καὶ περὶ κινουμένου τοῦ τμήματος καὶ χροῖνου τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐκτελεσθησάμενου.

Οἱ ἐνθυμούμετες νὰ μεσάχουν τῆς Συνελεύσεως Μέτοχοι, δέον νὰ προσεγγίσωσιν εἰς τὰ Γραφεία τῆς Ἐταιρίας μέχρι τῆς 21 Ὀκτωβρίου ἔ. ἔ. τὴν βραδύσας πιστοποιητικῶν μᾶς τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν περὶ καταθέσεως παρ' αὐτῇ τῶν μετοχῶν αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16ῃ Ὀκτωβρίου 1914.

Οἱ Ἐκκοθηρισταί

Μαρκὸς Α. Ἐμπειρίκος, Γ. Πολίτης, Α. Βερέκος